

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3150/2020. (V. 15.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.821/2018/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó, jogi képviselője (dr. Gremesperger Gábor ügyvéd) útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben kérte a Kúria Pfv.IV.20.821/2018/5. számú ítélete – a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.21.368/2017/4-II. számú ítéletére is kiterjedő hatályú – alaptörvény-ellenességének megállapítását és semmisítését. Az indítványozó a kifogásolt bírói döntések folytán sérülni vélte az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, az I. cikk (3) bekezdését, a VI. cikk (1) bekezdésébe, a XX. cikk (1) bekezdésébe foglalt jogát, valamint az Alaptörvény 28. cikkét.
- [2] 1.1. A panasz alapjául szolgáló bírósági ügyet megelőző (ún. előzményi) peres ügyének tényállása alapján az indítványozó gyárt két, Magyarországon igen népszerű, gyógyhatású, immunrendszert roboráló, folyékony alapú, cseppekben adagolható gyógyhatású készítményt (a továbbiakban: termék vagy készítmény). Ezek a készítmények kobaltot tartalmaznak, amely az emberi szervezet számára nélkülözhetetlen nyomelem. A Nemzetközi Doppingellenes Ügynökség (a továbbiakban: WADA) 2015-ben a kobaltot határérték megjelölése nélkül felvette a versenysportolók számára a tiltott szerek listájára, így ezeket a termékeket a versenysportolók nem fogyaszthatják. Az előzményi per alperese (a továbbiakban: alperes) által üzemeltetett internetes hírportálon 2017. január 2-án cikk jelent meg, melynek címe: „Egy listán a dizájnerdrogok és a [termék neve]”. A cikkben az szerepel, hogy a WADA frissítette a tiltott szereket tartalmazó listáját; továbbá az évenkénti frissítésnek köszönhetően újabb és újabb szerek kerülhetnek fel a tiltólistára. Ebben közölte, hogy „[t]ovábbra is tilos a [terméket] szedniük a sportolóknak, és a HUMET-R nevű táplálék-kiegészítővel is bukhatnak, mert túl nagy a kobalttartalma. A kobalt a HIF-faktort növeli, ezért tilos bevinni a szervezetbe, koncentrált formában a B12-vitaminon kívül.” A cikk leírta továbbá, hogy a WADA az ún. dizájnerdrogokra is reagált és azok közül több felkerült a listára. Továbbá megemlítette, hogy a szervezet az asztmás sportolók miatt az ezen betegséget kezelő készítmények megengedhető mennyiségét levitte, illetve módosította az adagolási paramétereiket. A cikk megjelenésével egyidejűleg a hírportál „Sporthírek” rovatában megjelent a perbeli cikknek egy képpel illusztrált ajánlója, a következő szöveggel: „Egy listán a dizájnerdrog és a [termék]. Mindkettővel szív a sportoló, ez a közös bennük. Az új doppinglista leszokási hullámot indíthat.” Az indítványozó a cikk miatt helyreigazítást kért az alperestől, melynek az utóbbi nem tett eleget. Ezért az indítványozó mint felperes (az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló pert megelőzően) sajtó-helyreigazítási pert kezdeményezett, melyben a felperes keresetét az első- és a másodfokú bíróság ítéleteiben elutasította, továbbá a Kúria Pfv.IV.22.481/2017/6. számú felülvizsgálati ítélete a jogerős ítéletet helybenhagyta.
- [3] 1.2. Ezt követően az indítványozó mint felperes (az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló) jóhírnév sérelme iránti pert indított a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:52. §-a alapján az alperes ellen, 500 000 Ft sérelemdíj megfizetését, valamint az internetes portálon bocsánatkérő közlemény megjelentetését kérve. Az indítványozó előadta, hogy valamennyi jogszabály betartásával működik és gyártja termékeit, a piac megbecsült szereplője, maga is támogatja a doppingellenes küzdelmet és a Magyar Olimpiai Bizottságot, míg a forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező termék több mint negyven éve betegségek megelőzésére és kezelésére szolgáló gyógyszer. Érvelése szerint ugyanakkor az általa kifogásolt cikk azt a valós ténytet, hogy a termék szerepel a WADA listáján, hamis színben tünteti fel, azt látszatot keltve, mintha az az egészségre ártalmas szer lenne, és arról le kellene szokni. Valójában a tiltás csak a doppingszerként való hasz-

náltra és a sportolókra vonatkozik. Azt is sérelmezte, hogy a beharangozóban egy lapon kerülnek említésre a dizájnerdrogokkal, ebből pedig arra következtethet az olvasó, hogy arról le kell szokni. Keresetében előadta továbbá, hogy a beharangozóban a „szív” ige használatával az alperes kizárólag figyelemfelkeltés céljából egyenlőséget teremt a termék és a dizájnerdrogok között. Érvéleése szerint ez alkalmas jó hírneve csorbítására, a felperes iránti társadalmi bizalom rombolására. Jogi érvelése szerint a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása a megváltozott olvasói szokásokra figyelemmel meghaladottá vált, mivel az olvasók elsősorban a címekből és a cikkek rövid összefoglalójából tájékozódnak és nem a teljes cikk ismeretében alkotnak véleményt. Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte, hivatkozva a sajtó-helyreigazítási perben született döntésekre és azok indokolásaira.

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, indokolásában hangsúlyozva, hogy a PK. 12. számú állásfoglalás a jelenben is alkalmazandó, mely értelmében a sérelmezett közléseket nem önmagukban, hanem a szűkebb és tágabb környezetükben szükséges értelmezni. Megállapította, hogy a figyelemfelhívó címetek, rövid összefoglalókat a nyomtatott sajtóban is alkalmazták, továbbá pusztán az információ-áramlás gyorsulása és tömegessége nem teszi meghaladottá a hivatkozott állásfoglalásban foglaltakat. Azt is kiemelte, hogy a sajtó-helyreigazítási perben született döntések nem eredményeznek ítélt dolgot. Az elsőfokú ítélet érdemben kifejtette, hogy a sérelmezett közlések és a cím az általános közfelfogás és a szavak általános értelmezése szerint arra az anomáliára hívják fel a figyelmet, hogy egy magyarországi gyógyhatású terméket a WADA tiltó doppinglistára tett. Míg a beharangozó arra hívta fel a figyelmet, hogy a versenysportolók esetében – hasonlóan a többi listán szereplő termékhez – a termék fogyasztása doppingvétség megállapításának alapja lehet. Ezért az elsőfokú ítélet szerint nem történt valótlan állítás és nem tüntettek fel valós tényeket hamis színben. Az elsőfokú ítélet nem osztotta a felperes értelmezését a „szív” igét illetően sem, indokolása szerint annak jelentése – ellentétben a felperesi állásponttal – nem kettős, nem utal drogfogyasztásra, az kifejezetten egy sérelmes helyzet elszენvedésére utal. Ez a megfogalmazás ugyanakkor részben vélemény is, és ez a vélemény épp a felperesi érdekeket támogatja. Egyben megállapította, hogy a perbeli véleménysértő jelleg megállapításakor a felperes közszereplői minőségében szélesebb körben köteles tűrni a negatív véleményeket is. Hangsúlyozta továbbá, hogy az alperesi döntések nem voltak indokolatlanul bántóak, ugyanis ennek megítélésekor nem az érintett egyéni érzékenységre, hanem az általános közfelfogásra kell tekintettel lenni.
- [5] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta, miután megállapította, hogy az elsőfokú bíróság teljes mértékben felderítette a tényállást, az alkalmazandó jogszabályokat helyesen ismertette és vette figyelembe, továbbá az azokból levont következtetések is helytállóak voltak. A jogerős ítélet megerősítette az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a felperes által sérelmezettek sem önmagukban, sem szövegösszefüggés tekintetében nem valótlanok, továbbá a felperesre nem bírnak sértő tartalommal. Kiemelte, hogy tényszerű állítás az, hogy a felperes terméke szerepel a doppinglistán, mely tény ugyanakkor a cikk nem értékeli a felperes hátrányára, hanem épp arra hívja fel a figyelmet, hogy a listára történő felvétel egy olyan helyzetet teremtett, hogy egy köztudottan egészségmegőrző szer, bizonyos összetevője miatt mégis olyannak tekinthető, amely doppingvétség lehetőségét veti fel. A jogerős ítélet egyben azt is megállapította, hogy e mondanivaló miatt a cikket olvasó, legyen az átlagember, vagy amatőr- illetve versenysportoló, egészen biztosan nem tekinti a terméket károsnak, vagy a szó köznapi értelme szerinti doppingszernek.
- [6] A „szív” ige jelentéstartalmára vonatkozóan egyrészt kiemelte: önmagában az a törekvés, hogy az alperes a sajtó írására felhívja az olvasóközönség figyelmét, nem tekinthető jogsértőnek. Sérelmezhető abban az esetben volna, ha az erőteljesebb megfogalmazás a cikk valós tartalmával ellentétes tartalmat hordozna, azzal nem állna összefüggésben és önmagában félrevezető lenne. A másodfokú bíróság – azzal összefüggésben is megvizsgálva a beharangozót, hogy a cikk tartalmának ismerete nélkül önmagában az abban foglaltak hamis színben tűnnek-e fel – azt nem tartotta megállapíthatónak. Egyetértett azon alperesi előadással, hogy a termék olyan mértékben közismert készítmény, hogy az átlagember annak jellemzőiről, állagáról, kellő ismerettel rendelkezik. Ez alapján egyértelmű, hogy a beharangozó szerzője a „szív” ige nem az alapjelentését, hanem annak argo szerinti „hátrányba kerül” értelmét tulajdonította. Továbbá a felperesre nézve az adott megfogalmazást tartalmazó mondat semmilyen információt nem tartalmaz, így sértő jelleget sem hordozhat. Továbbá köztudomású, hogy a felperes készítményének nincs olyan hatása, amely egyáltalán lehetővé tenné, hogy arról bárkinek is le kellene szoknia.
- [7] A felperes felülvizsgálati kérelme folytán a Kúria felülvizsgálati ítélete a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria ítéletében kitért arra, hogy bár ugyanazon újságcikk azonos kitételei kapcsán a felperes által indított

sajtó-helyreigazítási per, amelyben a Kúria a felperes keresetét teljes egészében elutasította, továbbá az említett döntés a jogtárgy és a peres felek részleges különbözősége miatt formálisan nem minősül ítélt dolognak, ugyanakkor azt is megállapította, hogy az ott rögzített vizsgálati szempontok a jó hírnév sérelmére iránti perben is irányadóak, mivel nem merült fel olyan tény, illetve körülmény, valamint a sajtó-helyreigazítási perben el nem bírált kérdés, amely a Kúria korábbi perben elfoglalt álláspontjának megváltoztatását eredményezhette volna.

- [8] A felperes felülvizsgálati kérelmének a súlyos eljárási szabálysértésre vonatkozó hivatkozásával összefüggésben a felülvizsgálati ítélet leszögezte, hogy erre nézve a felperes érdemi nyilatkozatot, illetve bizonyítékot nem tett, továbbá azt sem fejtette ki érdemben, hogy a jogerős ítélet tényállása miben téves, vagy hiányos, azon kívül, hogy a jogerős ítélet nem osztotta a felperes jogi álláspontját. Önmagában az, hogy az eljáró bíróságok eljárása eltért a felperesi állásponttól, nyilvánvalóan nem minősül eljárási szabálysértésnek. A felülvizsgálati döntés azt is kifejtette, hogy az állandó és következetes a bírói gyakorlat szerint a PK. 12. számú állásfoglalását, illetve az abban foglalt vizsgálati szempontokat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazni kell. Így jelen esetben a jogerős ítélet a PK. 12. számú állásfoglalás alapján külön-külön is vizsgálta mind a cikk törzsét, mind pedig a külön elhelyezett beharangozót is. A Kúria megállapította, hogy sem a cikk egésze, sem a külön elhelyezett beharangozó, az ott alkalmazott cím objektív szemléletmód alapján vizsgálva sem kelt olyan hamis látszatot, hogy a felperes által készített és széleskörűen ismert és elismert készítmény hatását tekintve az ún. dizájnerdrogokkal esne azonos elbírálás alá. Hangsúlyozta továbbá, hogy az alkalmazott cím (címek) álláspontja szerint nem lépnek túl a megengedett figyelemfelkeltés körén. A Kúria indokolásában utalt az Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5.) AB határozatára, azonban azt is megállapította, hogy jelen, konkrét ügyben az alkalmazott címek nem keltenek hamis látszatot. A felülvizsgálati döntés indokolása szerint a kifogásolt cikk egésze épp azt a furcsa, sajátos helyzetet kívánja bemutatni, hogy a Magyarországon minden alappal gyógyhatásúnak tekintett termék egy eltérő orvos-sportszakmai szempontú értékelés nyomán az élsportolók számára doppingszernek minősül és ezért az élsportolók nem fogyaszthatják. Hangsúlyozta továbbá, hogy ezen túlmutató megállapítást a felperes termékére a cikk nem tartalmaz és okszerű gondolkodás mellett nem keletkezik olyan hamis látszat sem, hogy akár a beharangozó, akár maga a cikk a felperesi termék fogyasztásának ártalmasságáról kívánná meggyőzni az olvasót, vagy erre irányuló hamis látszatot keltene. Továbbá köztudomásúnak tekinthető, hogy a felperes terméke – a drogokkal ellentétben – nem elszívható dolog. Mindezek alapján a Kúria döntése a jogalap hiányát állapította meg, így érdemben már nem foglalkozott a jogkövetkezményekkel.
- [9] 1.3. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz – az Abtv. 27. §-ára alapított – alkotmányjogi panaszában a Kúria Pfv.IV.20.821/2018/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének (a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.21.368/2017/4-II. számú ítéletére is kiterjedő) megállapítását és megsemmisítését – az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése, I. cikk (3) bekezdése, a VI. cikk (1) bekezdése, a XX. cikk (1) bekezdése, továbbá a 28. cikk sérelmére hivatkozással – kérve. Az Alkotmánybíróság főtítkára felhívására az indítványozó indítvány-kiegészítéssel élt. Ebben kifejtett álláspontja szerint a támadott ítéletek érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést jelentenek. Az alperes keresetben érvényesített jó hírnév védelmét biztosító szabályokat azért alkotta a jogalkotó, hogy megfelelően biztosítsák a jogállamiság pillérét képező alapvető jogokat, valamint a vállalkozások közötti tiszta verseny érvényesülését, amely védelemnek bírói úton tisztességesen, továbbá a jogalkalmazás során az ezzel kapcsolatos szabályokat ezek céljával és a józan észnek megfelelő, erkölcsös és gazdaságos céllal együttesen kell érvényesülnie, illetve a közvélemény alakításában fajsúlyosan részt vevő sajtóterméktől és a sajtó tekintetében hivatásszerűen működő személytől a gondos, felelősségteljes eljárás és tájékoztatás elvárható, amely eljárás megsértése és a valótlan tények közzlése a véleménynyilvánítás korlátjaként értelmezendő. Hivatkozása szerint az alkotmányjogi panasszal kifogásolt ítéletek ezen alaptörvényi rendelkezések értelmét és célját üresítik ki és teszik illuzórikussá.
- [10] Az indítványozó érvelése szerint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt jóhírnévhez való joga és a véleménynyilvánítási jogának kollíziója áll fenn. Az alperes ugyanis nem szükségszerűen, de az arányosság határait túllépve, indokolatlanul bántóan használt olyan kifejezéseket, amelyek tekintetében helye lenne a véleménynyilvánítási jog korlátozásának. Kifejtette továbbá, hogy ezzel a jóhírnévhez való jogának sérelmén túl az az alkotmányos érdek is sérült, amely ezen készítmények (termékek) mint *brand* által a magyar piac népszerűségét biztosítja. A cikk folytán az alperes ugyanis nemcsak az indítványozó hírnevét, hanem egy a Magyarország által garantált minőség hírnevét is veszélyezteti, mely utóbbi megőrzése közös érdek, amelyet minden azonos, illetve más piacon is jelen lévő szereplő is kölcsönösen köteles tiszteletben tartani. Álláspontja szerint az a tény, hogy a WADA tiltólistára tette a kobottartalmú készítményeit, nem jelenti azt, hogy valamennyi ol-

vasó számára olyan releváns információ volna, amelynek hírértéke fontosabb, mint az indítványozó jogi érdekei. Ugyanis azok a sportolók, akik érintettek lehetnek, nem az alperes internetes honlapjáról fognak értesülni a változásról, hanem az Ügynökség honlapjáról. Ugyanakkor az alperes általi olvasóközönség számára történő közlés számukra azt az érzetet keltheti (azzal, hogy őket is tájékoztatták), hogy a készítmény általánosságban hátrányosan hathat az emberi egészségre, főként azért, mert az alperes ezeket egy szinten említi a dizájnertdrogokkal.

- [11] Míg az indítványozó az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy a cikk által a konkrét készítményekhez való negatív értékítélet kialakítása közvetetten alkalmas az egészségvédelmi célok veszélyeztetésére. Ezen termékek népszerűsítése ugyanis kiemelten fontos az egészséghez való jog védelme érdekében, és nem indokolt a fontosság komolytalan, ironikus kijelentésekkel történő megkérdőjelezése, még akkor sem, ha az alperest nem rossz szándék vezérelte. Az indítványozó részletesen ismertette az Alkotmánybíróság gyakorlatát indítványában kifejtette, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága mint alkotmányos védelem körébe nem tartozik bele a tények meghamisítása. Ezért az alperes olyan magatartást tanúsított a cikk közlésével, amely egyszerre sértette a felperes jó hírnevét, gazdasági érdekeit, valamint a magyar termékek méltóságát, és egyben a Magyarország által garantált minőséget is. A cikk közzététele gondatlanul, a közvélemény alakításában részt vevő személytől nem elvárható módon került megszerkesztésre, amely álláspontja szerint alaptalan negatív értékítéletet von maga után. Hivatkozott az Európai Emberi Jogi Egyezmény 10. cikk (2) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a véleménynyilvánítás jogát törvényben – egyebek mellett mások jó hírnevének védelme érdekében korlátozni lehet. Ennek során kiemelt jelentősége van a kiegyensúlyozott bírói mérlegelésnek, amely azonban nem lehet az Alaptörvénnyel ellentétes, az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak alapján. Ezen kívül az egyén testi egészségéhez való joga sérelmét annak folytán állítja – utalva a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalására –, hogy az alperesi közlés alkalmas egy, az emberi szervezet megbetegedésének elkerülésére szolgáló termék népszerűségének a csökkentésére.
- [12] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróság fenti vizsgálata eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz – az alábbi okokra tekintettel – nem fogadható be.
- [14] 3.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a felülvizsgálati ítéletet 2019. augusztus 22-én vette át, míg az alkotmányjogi panasz 2019. október 17-én, elektronikus úton került az elsőfokú bírósághoz benyújtásra, így az az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti hatvan napos határidőben érkezett az elsőfokú bírósághoz.
- [15] Az indítványozó jogi képviselővel jár el, aki meghatalmazását csatolta. A felülvizsgálati jogkörben hozott kúriai ítélet jogorvoslattal nem támadható, így az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége – mivel a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt eljárásban félként részt vett – fennáll.
- [16] 3.2. Az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti, a határozott kérelemre vonatkozó feltételeket csak részben teljesíti, az alábbiak szerint. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó valamely Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozzon.
- [17] Az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdésének címzettjei a bíróságok, a rendelkezés olyan jogot, amelynek sérelmére önmagában alkotmányjogi panaszt lehetne alapítani, nem tartalmaz {lásd például: 3368/2019, (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [18] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott – többek között – az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére. E tekintetben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartot-

ta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani {3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]}. Mivel jelen esetben az indítvány ilyen irányú indokolást nem, sőt valójában indokolást egyáltalán nem tartalmazott, ezért a B) cikk (1) bekezdésének sérelme érdemben nem vizsgálható.

- [19] Az Alkotmánybíróság továbbá megállapította, hogy az Alaptörvény 28. cikke nem tekinthető az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának. Így e panaszselem befogadására – a törvényi feltételek hiányában – szintén nincs lehetőség {erre nézve lásd: 3237/2013 XII. 21.) AB végzés, Indokolás [19]; 3031/2016. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [17]; 3053/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [15]; 3099/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [20]; 3177/2019. (VII. 10.) AB végzés, Indokolás [23]}.
- [20] Az indítványozó az Alaptörvény XX. Cikk (1) bekezdésének sérelmét nem saját, hanem az egyén esetleges egészséghez való jogának sérelmére hivatkozással állította. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés nem mások, hanem az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, melyet azonban az indítványozó maga sem állított, így az indítvány ebben a részében nem felel meg az Abtv. 27. § a) pontja szerinti törvényi feltételeknek. Csakúgy, mint az az indítványi elem, amely az indítványozó jó hírnevének sérelmén túl a megjelölt termékek, továbbá *brand* jóhírnevének sérelmét állította. Az Alkotmánybíróság ennek kapcsán ismételtelen kiemeli, hogy az Alaptörvény rendelkezései – így az I. cikk (1) bekezdése – az állam elsőrendű kötelezettségeként az ember alapvető jogainak védelmét jelöli meg, így az termékek esetében fogalmilag kizárt.
- [21] 3.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet kell tartalmaznia, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell felvetnie. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [22] Az indítványozó által támadott felülvizsgálati ítélet – utalva a másodfokú jogerős ítélet indoklására is – részletesen kifejtette, hogy a Kúria álláspontja szerint az ügyben miért került sor a felülvizsgálati kérelem elutasítására. Megállapítható, hogy a Kúria foglalkozott az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölt érvekkel: megindokolta, hogy miért nem tartja azokat megalapozottnak. Az Alkotmánybíróság – a bírói döntések indokait kifogásoló alkotmányjogi panaszokat elbíráló korábbi döntéseire hasonlóan – jelen ügyben is emlékeztet arra, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]; legutóbb megerősítette: 3056/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [19]}. [...] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indoklásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz {3207/2015. (X. 27.) AB végzés, Indokolás [12], illetve 3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [18]}” {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]} {lásd összefoglalóan még: 3069/2017. (IV. 4.) AB végzés, Indokolás [9]; 3151/2018. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata során arra a következtetésre jutott, hogy bár az indítványozó bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként a véleménynyilvánítási jog és a jó hírneve sérelmének kollízióját jelölte meg, az alkotmányjogi panasz valójában a bírósági eljárások, így a felülvizsgálati ítélet (és azon keresztül a jogerős másodfokú ítélet) felülbírálatára irányul; valójában az indítvány nem alkotmányossági érveket, hanem a támadott bírói döntés értelmezésére vonatkozó ellenérveket tartalmaz. Az indítványozó több ízben kifejezetten a bírósági döntések törvényellenességét, valamint a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalásának bírói jogértelmezését cáfolja. A fent kifejtettek alapján azonban az Alkotmánybíróság jelen ügyben sem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a Kúria és a jogerős másodfokú ítélet döntése megalapozott volt-e. E kérdés ugyanis nem alkotmányossági szempontú mérlegelést jelentene, hanem a tényállás felülvizsgálatát, és az alapul fekvő ügy újbóli eldöntését, ami által az Alkotmánybíróság a polgári bíróság szerepét venné

át. Önmagában ugyanis az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt felülvizsgálati döntést törvényességi szempontból tévesnek tartja, nem alkotmányossági kérdés.

- [24] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a vizsgált ügyben nem talált olyan körülményt, amelyet a felhívott alapjoggal összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként értékelhetne, ezért az indítványt ebben a részében sem tudta befogadni.
- [25] 4. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem tett eleget az Abtv. 27. § a) pontjában foglalt feltételnek, illetve a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a), f) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2020. április 28.

*Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett*

*Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett*

*Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
előadó alkotmánybíró helyett*

*Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett*

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1781/2019.

• • •